

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Haman.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

audiunt, neque sentiunt: Deo autem, in cuius manu tua vita & facta omnia sunt, nullum honorem habuisti. Quare ab eo missa est hæc manus, cuius scriptum hoc est: Mensus est, mensus est, ponderavit & divisit: Sensus autem: Mensus est: mensus est Deus tuum regnum, & id consummavit. Ponderavit: ponderatus es in trutina, & inventus levior. Divisit: divisum est tuum regnum, Medis, Persisque distributum.

SENTENTIA.

Quum maxime opus est, tum minime juvant huius mundi sapientes. Quum trepidat & nihil potest humana sapientia, tum maxime sese exerit divina. Qui alieno exemplo non sapit, is suo periculo maloque dignus est. Hominum imperia in Dei sunt arbitrio.

H A M A N. Ester. 7.

ARGVMENTVM.

Estera Regina Regi Assuero patefacit perfidiam Hamanis in Judæos, eamque ob causam Rex illum jubet in crucem tolli, ab eo ipso erectam ad tollendum in eam Mardocheum Judæum.

Assuerus, Estera, Haman, Harbona.

Laute sane & prolixè a te accepti sumus, Regina, uxor clarissima. Quamobrem roges jam, quidlibet licet, id rogatum feres. Dic quid petas:

petas
trabis
& si
ribus
prodi
stinat
tacita
qui t
peri,
etiam
hostis
est pe
minu
inver
infla
mibi
mun
hoc
na, j
pote
Sed
men
maje
ad le
ne u
Cor
tuea
fit in
mer

a) Fa
sp

petas: sit vel dimidium regni mei, tamen im-
 trabis. *E.* Si quidem habeo te propitium, o Rex,
 & si ita tibi videtur, vitam mihi, meisque popula-
 ribus concedes. Hoc unum peto. Nam fumus
 proditi, & indignissimo crudelissimoque exitio de-
 stinati. Quod si fervituti addiceremur, equidem
 tacita ferrem: quanquam indignus esset hostis,
 qui tantum Regi damnum comparet. *A.* O su-
 peri, quis hominum est tam audax, ut id ausus sit
 etiam cogitare? aut ubi est? *E.* Ecce hic adest
 hostis infestissimus, homo hominum quantum
 est pessimus, Haman. *A.* Proh Deum atque ho-
 minum fidem! o cœlum, o terra, ardeo: Tanta
 inventum esse quenquam audacia? *H.* Exiit ira
 inflammatus. Quantum ego illum video, res
 mihi ad restim rediit. Sed tamen tentabo ani-
 mum Reginae, si forte miserescat mei. Quod si
 hoc non succedat, actum est, ilicet, perii. Regi-
 na, jam non deprecor culpam, merui, fateor, nec
 potest ullum supplicium majus esse meo crimine.
 Sed te supplex, genua amplectens, per istam cle-
 mentiam. *A.* Quem neque pudor, neque mea
 majestas deterruit. Sed quid video? Atat, etiam
 ad lectum Reginae? O magne Jupiter! a) etiam-
 ne ut Regina domi apud me vi comprimatur?
 Corripite, velate vultum: indignus est qui lucem
 tueatur. *H.* At etiam si scias, quid machinatus
 sit in Mardocheum, hominem de te, Rex, optime
 meritum, utpote per quem facta in Te conjuratio
 pate-

a) Falso equidem hoc suspicatur Asverus, sed ira su-
 spicax est, & causæ discussionem non expectat.

patefacta sit. Crucem ante domum suam in altitudinem cubitorum quinquaginta erigendam curavit, in quam eum tolleret. *A.* Percommode cadit, autorem in eam tollite, ut eadem, qua alios captat, via capiatur.

SENTENTIA.

Muliebrium illecebrarum magna vis est in utramque partem, hoc est, vel ad nocendum, vel ad juvandum. Malum consilium consultori pessimum. Impii suo ipsorum laqueo jugulantur.

ARTAXERXES. Nchem. 2.

ARGUMENTVM.

Nehemias a Rege Artaxerxe veniam & opes impetrat, eundi instauratum urbem Hierosolymam.

Artaxerxes, Nehemias.

Qui fit, ut vultu sis adeo tristi, cum non ægrotes? Mirum ni animi tristitia est. *N.* Rex, in perpetuum vive. Possum ne non tristi vultu esse, cum Urbs, in qua sepulchra sunt majorum meorum, everfa sit, & ejus portæ igne deflagraverint? *A.* Quidnam ergo petis? *N.* Si tibi videtur, & si quid apud te valeo, ut me dimittas in Judæam, ad instaurandam Urbem patriam. *A.* Ego vero dimitto. Tu dicito; quid tibi ad istud fieri velis? *N.* Curabis, si placet, ut mihi dentur literæ ad Prætores Syriæ, qui me curent deducendum, dum perveniam in Judæam. Deinde
literæ

literæ
mihi
quæ
mum
quæ p
tibi qu
preco

Reg
quocun
huic co

Ex
erga
divite
Ple

M^a
de fru
sunt fr
mento
nostris
dum,

a) Ven
b) Eju
tion